

ster har yttret om Landsstingets Holdning i denne Sag.

Formanden (Berg): Den ærede Forslagsstiller har i Forslag under Nr. 2 sat: 2den og 3die Linie. Det er ganske rigtigt i Overensstemmelse med Vindringsforslaget, som det forelaa trykt ved 2den Behandling; men ved Ombrækningsen, hvor det er sat i bredere Format, er det blevet til 1ste og 2den Linie, som dog i Virkeligheden indeholder det Samme, det kan altsaa ikke forveksles. Jeg gjør kun opmærksom paa, at Vindringsforslaget, efter som Lovforslagets Text lyder, maa begynde: „i Linie 1 og 2.“

P. Solm: De stillede Vindringsforslag ere for saa vidt ikke uden Indflydelse, som man har rettet sig efter de Indvendinger, hvormed den høitærede Finantsminister fremkom. Jeg forlangte Ordet under 2den Behandling, men frasaldt det, fordi det ved dette Lovforslag hovedsagelig maa være vort Formaal at faae det fremmet saa hurtigt som muligt, jeg frasaldt Ordet, skjøndt det kunde synes underligt for Mange, at jeg ikke svarede paa de Beshyldninger og Insinuationer, som et æret Medlem fremkom med mod mig og min ærede Kollega. Det er betegnende for Tilstanden her i Landet, at man ikke kan føre en Debat om Arbejdsløsheden og Nøden, uden at et Medlem finder sig foranlediget til at fremkomme med Beshyldninger og Insinuationer, ikke alene mod os, som specielt repræsenterer Arbejderne, men mod Oppositionen i det Hele taget. Det er betegnende for ham og for Høire i det Hele taget, og det er betegnende for Ministeriet, at det har søgt at faae et Stykke Finantslov ført igjennem ved Hjælp af Arbejdsløsheden, det ville de Herrer ikke kunne komme bort fra, hvorledes de end stille sig. Jeg skal ikke dvæle videre ved dette, da den høitærede Formand har paatalt de Yttringer, som det ærede Medlem brugte overfor mig og min Sidemand, og jeg tror at kunne sige, at Enhver, der ser paa ham og har hørt hans Ord, ikke vil faae nogen Følelse af, at han er en kompetent Dømmer om, hvem der er ensfoldig her i Salen. Med Hensyn til Beshyldningen for, at vi have foranlediget Lock-outen, vil jeg sige, at jeg tror, at det er paa Grund af det ærede Medlems Ubekjendtskab med Forholdene, at han talte saaledes; men jeg tror ogsaa, at det er noget ganske Andet, der gjør sig gjældende. Man vil det Indtryk, at der har været en Træng hos det ærede Medlem til at spille raft og lave Agitationsnumre af denne Sag. Det ærede Medlem maa paatage sig saa mange Tjenester for sit

Parti, saa har han ogsaa paataget sig denne. Det ærede Medlem kan imidlertid være overbevist om, at paa de Steder, hvor der er Tid til at faae ham i Tale, skulle vi nok imødegaa ham. Han har søgt at gjøre et politisk Numer ud af denne Sag, det have vi søgt at undgaa, lad det nu blive hans Ansvar. Det ærede Medlem har hovedsagelig talt i Entreprenørernes Interesse, det er deres Profit, han har set paa. Det er Noget, Enhver veed, at naar der skal udføres et Arbejde, er det Entreprenøren, der først har Fortjeneste; han og de, der staa i Forbindelse med ham, tage den væsentligste Del. Det, der kommer Arbejderen til Gode, er kun den Brøkdelen, som han faar i Arbejdslønnen, og det veed Enhver, at den ikke kan hjælpe paa Nøden, den kan maasse bidrage til at lindre den værste Nød, naar Arbejderen kommer frem og faar de Par Kroner, men det kan ikke hjælpe paa den Nød, der allerede er til Stede. Jeg gjentager, at jeg tror, at det ærede Medlem har gjort sig og sit Parti en Bjørnetjeneste ved de Udtalelser, han har brugt lige overfor os; han har vist, at han ikke har et aabent Hjerte for de Smaa og Nødlidende, men at han kun vil benytte Sagen til at drive Storpolitik ved at rette Beshyldninger mod os, som han paa ingen Maade er i Stand til at bevise. Han kan ikke bevise, at vi ere Skyld i Lock-out'en; hvis han kjendte de økonomiske Forholdene, vilde han vide, at vi ere ikke principielle Tilhængere af Strejker, det er Socialdemokraterne netop ikke, skjøndt vi erkjende, at Forholdene kunne nødvendiggjøre dem, og hvis Nogen har søgt at modvirke den Lock-out, som var til saa megen Ulykke for Arbejdere og Arbejdsgivere, da er det os. Det ærede Medlem kan møde os paa andet Sted, saa skulle vi vide at bevise ham det.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem fremkom med en Udtalelse om, at det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) ikke har Hjerte for de Smaa, som jeg ikke kan lade passere.

Dinesen: Jeg finder ingen Anledning til at svare det ærede Medlem.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Vindringsforslag under Nr. 1
(se Tidenden Sp. 281)

vedtoges uden Afstemning.